

nebo zněním n u t n ě vyvolává představu názvu starého. Je-li tu taková souvislost, je quæstio facti. Zajisté nelze ji však přijmouti tehdy, když nový název vyznačuje již sám sebou nějaký u r č i t ý s a m o s t a t n ý p o j e m z v l á š t n í, neboť pak má svůj vlastní obsah a význam, a podle pravidel logiky je na snadě úsudek, že v pozorovateli vzbudí právě tu představu, jejíž slovným výrazem jest, a nikoliv nějakou představu vzdálenější, kterou jest si z něho utvořiti teprve složitým myšlenkovým postupem.

Poněvadž není sporu o tom, že slovo »Geysir«, označující horký ze země vytryskující pramen, má takovýto zvláštní význam, nelze logicky míti za to, že název »Geysirpark« vyvolá v osobě, která jej čte nebo slyší, nějakou představu jinou, než právě představu horkého ze země vytryskujícího pramene, a to tím spíše, když v městě Karlových Varech, kde má podnik své sídlo, právě takový pramen existuje a je nejvýznamnější jeho památkostí.

Poněvadž úsudek úřadu, že označení kavárny názvem »Geysirpark« bude připomínati státoprávní poměry před 28. říjnem 1918, není logicky odůvodněn, bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 5019.

Zemědělství. — Samospráva obecní: * Z počtu chovaných krav a přes rok starých jalovic rozhodného pro vyměření příspěvku na opatření a vydržování plemenného býka dle § 9 zákona z 26. května 1909 č. 61 mor. z. z. nejsou vyloučeny kusy chované na žír.

(Nález ze dne 15. října 1925 č. 19.059.)

V ě c: Robert M. v J. proti zemskému výboru v Brně o příspěvky k držení plemenného býka.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-l podal mor. zv-u stížnost, v níž vytýkal, že ob. úřad v J. pojal do rozvrhu nákladu na vydržování plemenného býka 10 krav a přes rok starých jalovic st-lových, ačkoliv jen polovina jich určena jest k plemenitbě, kdežto ostatní budou po výkrmu prodány na jatky, a žádal, aby zv rozhodl, že z kusů chovaných na žír není povinen příspěvky platiti. Zv zamítl stížnost usnesením z 15. dubna 1924 z důvodů, že st-l jest povinen platiti příspěvky ze všech krav a přes rok starých jalovic, ježto kusy ty pojaty byly do soupisu zhotoveného pro komisi pro chov dobytka a soupis ten činí základ pro vyměření příspěvků, leda by st-l choval více než 25 krav a přes rok starých jalovic a za tím účelem držel si vlastního býka. Okolnost, že st-l nehodlá pro veškerý do soupisu pojatý počet krav a jalovic používat veřejného plemenného býka, ježto část jich nemíní upotřebiti k chovu, nepadá na váhu.

Proti tomto usnesení podal st-l »rekurs« k zv-u, ježž zv zamítl z důvodů svého dřívějšího rozhodnutí a podotknul, že st-l v d o b ě s o u p i s u nechoval více než 25 krav a přes rok starých jalovic, aby od placení příspěvku dle § 9 zákona z 26. května 1909 č. 61 mor. z. z. mohl býti osvobozen.

Proti oběma rozhodnutím podal st-l stížnost k nss, v níž namítá, že mor. zem. zákon č. 61 z r. 1909 netýká se dobytka, jenž určen je k výkrmu pro účely jateční a krmí se u hospodáře jen po několik měsíců a pak se prodá na maso.

Soud uvážil o stížnosti toto: Dle § 9 zákona z 26. května 1909 č. 61 mor. z. z. má obecní výbor náklad spojený s opatřením a vydržováním veřejných plemenných býků rozvrhnouti na chovatele dobytka dle počtu chovaných krav a přes rok starých jalovic, a to způsobem a v době, jak cestou nařizovací bude určeno. Na základě tohoto předpisu bylo místodržitel. nař. z 18. března 1910 č. 27 z. z. mor. (k § 9) ustanoveno, že rozvrh nákladu provést jest každoročně nejdéle do 15. února, a to na základě údajů, jež o počtu krav a přes rok starých jalovic jsou obsaženy ve výkaze, který dle §u 3 cit. zák. předkládá každoročně obecní starosta dle předepsaného formuláře komisi pro chov dobytka.

Na sporu je nyní otázka, zda pro vyměření příspěvku přicházejí v úvahu i takové krávy a jalovice, které určeny jsou pro výkrm a jež po několikaměsíčním výkrmu prodávají se k účelům jatečním.

Zákon sám nerozlišuje mezi kusy určenými k plemenitbě a kusy určenými pro výkrm, nýbrž postihuje držitele krav a přes rok starých jalovic svrchu uvedenou povinností bez ohledu na to, k jakému účelu dotyčné kusy dobytka chovají. Ze znění zákona nemůže tedy st-l pro svůj náhled čerpati ničeho. Zákon sice ustanovením, že rozvrh příspěvků má se státi dle počtu krav a přes rok starých jalovic, chce dosáhnouti toho, aby příspěvek byl vyměřen přibližně dle té míry, jak jednotliví chovatelé budou býka pro plemenitbu dobytka používati, leč zásadu tu neprovádí zákon do všech důsledků, a neosvobozuje zejména od placení příspěvků ty chovatele, kteří z jakýchkoliv důvodů nemíní vůbec býka, na jehož vydržování platí, připouštěti, leč by pro ně platila výjimka uvedená v odst. 2. a 3. §u 9 cit. zák. Výjimky takové však st-l se nedovolává.

Také okolnost, že st-l pouze po několik měsíců v roce zmíněné krávy a přes rok staré jalovice drží a pak je prodává, nemůže býti důvodem pro osvobození st-le od placení příspěvku, neboť zákon nenařizuje, že ti, kdož jen po určitou část roku dotyčný dobytek drží, jsou od placení příspěvků osvobozeni.

Bylo proto stížnost zamítnouti.

č. 5026.

Váleční poškozenci: I. Kdy zaniká nárok válečného poškozence na důchod přijetím do služeb státu (podle zák. č. 142/1920 a podle zák. č. 39/1922)? — II. Co válečný poškozenelec na důchodu neprávem přijal, je povinen vrátiti.

(Nález ze dne 15. října 1925 č. 19.068.)

V ě c: Marie H. ve Š. (adv. Dr. Otto Stein z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (rada nejv. soudu v. v. Jer. Bartheláy) o důchod vdovský a odbytné.